

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva T-295/20

**Aquind Ltd in drugi
proti
Evropski komisiji**

Sodba Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 8. februarja 2023

„Energetika – Vseevropska energetska infrastruktura – Uredba (EU) št. 347/2013 – Delegirana uredba o spremembi seznama projektov skupnega interesa – Člen 172, drugi odstavek, PDEU – Zavrnitev države članice, da bi odobrila projekt za medsebojno povezovanje na področju električne energije za predvideno dodelitev statusa projekta skupnega interesa – Neuvrstitev projekta na spremenjeni seznam s strani Komisije – Obveznost obrazložitve – Načelo dobrega upravljanja – Enako obravnavanje – Pravna varnost – Legitimno pričakovanje – Sorazmernost – Člen 10 Pogodbe o energetske listini“

Energetika – Vseevropska energetska infrastruktura – Uredba št. 347/2013 – Prenos pooblastila na Komisijo – Delegirana uredba o spremembi seznama projektov skupnega interesa Unije – Zavrnitev države članice, da bi odobrila projekt za medsebojno povezovanje na področju električne energije za predvideno dodelitev statusa projekta skupnega interesa – Diskrecijska pravica zadevne države članice – Neuvrstitev projekta na spremenjeni seznam s strani Komisije – Obveznost obrazložitve – Obseg – Diskrecijska pravica Komisije – Neobstoj

(člen 172, drugi odstavek, in člen 290 PDEU; Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 347/2013, člen 3(3), drugi pododstavek, točka (a), in Priloga III, del 2, točka 10)

(Glej točke od 36 do 40, od 43 do 45, od 54 do 56, 89, 90, 149, 150 in 152.)

Povzetek

Notranji energijski trg in seznam projektov skupnega interesa Unije: Splošno sodišče je zavrnilo tožbo skupine Aquind.

S pravom Unije je državi članici, na katero se projekt nanaša, podeljeno pooblastilo, da sprejme ali zavrne njegovo vključitev na seznam projektov skupnega interesa, ne da bi Komisija lahko spregledala to zavrnitev.

Tožeče stranke, to so družbe Aquind Ltd, Aquind SAS in Aquind Energy Sàrl, so predlagateljice projekta elektroenergetske medomrežne povezave prenosnih omrežij električne energije v Združenem kraljestvu in Franciji (v nadaljevanju: projekt medomrežne povezave Aquind). Ker se je ta projekt štel za bistvenega v infrastrukturi, potrebni za dokončno vzpostavitev notranjega

energijskega trga, je bil z Delegirano uredbo 2018/540¹ vključen na seznam „projektov skupnega interesa“ Evropske unije.

Ker se ta seznam projektov skupnega interesa Unije sestavi vsaki dve leti, je bil seznam, določen z Delegirano uredbo 2018/540, nadomeščen s seznamom, določenim z Delegirano uredbo 2020/389² (v nadaljevanju: izpodbijana uredba). Na novem seznamu, ki je v Prilogi k izpodbijani uredbi, je bil projekt medomrežne povezave Aquind vključen na seznam projektov, ki se ne štejejo več za projekte skupnega interesa Unije.

Tožeče stranke so zato pri Splošnem sodišču vložile tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe v delu, v katerem je bil projekt medomrežne povezave Aquind odstranjen s seznama projektov skupnega interesa Unije.

Splošno sodišče je to tožbo v celoti zavrnilo. V sodbi je med drugim ugotovilo, da ima država članica, kadar se odloči zavrniti vključitev projekta skupnega interesa, ki je na njenem ozemlju, na seznam iz Uredbe št. 347/2013,³ diskrecijsko pravico na tem področju, ki je Evropska komisija ne more izpodbijati.

Presoja Splošnega sodišča

Na prvem mestu je Splošno sodišče preučilo vprašanje, ali je obrazložitev Komisije, da projekta medomrežne povezave Aquind ne vključi v izpodbijano uredbo kot projekt skupnega interesa Unije, ki temelji na tem, da je Francoska republika zavrnila odobritev vključitve tega projekta na seznam projektov skupnega interesa Unije, mogoče šteti za zadostno obrazložitev.⁴

V zvezi s tem je Splošno sodišče po tem, ko je opozorilo na besedilo člena 172, drugi odstavek, PDEU, v skladu s katerim mora smernice in projekte skupnega interesa, ki se nanašajo na ozemlje ene od držav članic, odobriti ta država članica, ugotovilo, da ta določba ob upoštevanju njenega jasnega besedila, ki ne povzroča težav pri razlagi, zadevni državi članici podeljuje diskrecijsko pravico za odobritev vključitve projekta na seznam projektov skupnega interesa Unije ali zavrnitev te vključitve. Odločitev zakonodajalca, da uvede neko obliko pravice veta v korist zadevne države članice, je namreč mogoče pojasniti s tem, da politika vseevropskih omrežij vključuje teritorialne vidike in se zato nekako nanaša na prostorsko načrtovanje, ki je področje, ki je tradicionalno v pristojnosti držav članic.

V obravnavani zadevi je Splošno sodišče ugotovilo, da je Komisija izpolnila obveznost obrazložitve⁵ s tem, da je navedla, da je Francoska republika zavrnila odobritev vključitve projekta medomrežne povezave Aquind na seznam projektov skupnega interesa Unije. Prav tako Komisiji ni mogoče očitati, da od Francoske republike ni zahtevala pojasnil glede podrobnih razlogov za to zavrnitev. V tem okviru določb Uredbe št. 347/2013⁶ ni mogoče razlagati tako, da

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/540 z dne 23. novembra 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s seznamom projektov skupnega interesa Unije (UL 2018, L 90, str. 38).

² Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/389 z dne 31. oktobra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s seznamom projektov skupnega interesa Unije (UL 2020, L 74, str. 1).

³ Člen 3 Uredbe (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetsko infrastrukturo in razveljavitvi Odločbe št. 1364/2006/ES in spremembi uredb (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009 (UL 2013, L 115, str. 39).

⁴ Glede na ustaljeno sodno prakso na tem področju.

⁵ Na podlagi člena 3(3), drugi pododstavek, točka (a), Uredbe št. 347/2013 in Priloge III, del 2, točka 10, k tej uredbi.

⁶ Člen 3(1) in (4) ter člen 16 Uredbe št. 347/2013.

bi bilo mogoče Komisijo šteti za odgovorno za morebitno nezakonnost, ki jo stori država članica, ko ta zavrne odobritev projekta, in da bi tako morala odgovarjati za morebitno kršitev obveznosti obrazložitve, ki jo je storila ta država članica. Po presoji Splošnega sodišča bi bil tak pristop v nasprotju s pravili, ki urejajo razdelitev pristojnosti med državami članicami in Komisijo, kot je določena v členu 172 PDEU in ponovno navedena v Uredbi št. 347/2013. S Pogodbo DEU so bile namreč jasno določene omejitve pristojnosti Unije na področju projektov skupnega interesa Unije, saj Komisija na seznam projektov skupnega interesa ne sme vključiti projekta, ki ga država članica, na ozemlju katere naj bi se projekt izvajal, ni odobrila.

Na drugem mestu je Splošno sodišče preučilo domnevno kršitev postopkovnih in materialnih pravil iz Uredbe št. 347/2013.⁷ V zvezi s tem je ugotovilo, da tožeče stranke niso dokazale, da bi lahko dejstvo, da je bil projekt medomrežne povezave Aquind najbolj negotov med projekti, ki bi lahko bili vključeni na seznam projektov skupnega interesa Unije, omajalo zakonitost izpodbijane uredbe. Splošno sodišče je poudarilo, da je na podlagi Uredbe št. 347/2013⁸ Komisija morala upoštevati, da je Francoska republika zavrnila odobritev vključitve projekta medomrežne povezave Aquind na seznam projektov skupnega interesa Unije, in da ni mogla dvomiti o razlogih, zaradi katerih je bil ta projekt najbolj negotov. Dodalo je, da je bilo z Uredbo št. 347/2013⁹ določeno, da je treba razloge za zavrnitev, ki jih je navedla država članica, preučiti, če to zahteva država članica iz zadevne regionalne skupine. Komisija torej ni bila pooblaščen zahtevati, naj se preučijo razlogi, ki jih je navedla Francoska republika, in torej v zvezi s tem ni storila nobene napake. V obravnavanem primeru ni nobena država članica od Francoske republike zahtevala, naj pojasni razloge za svojo zavrnitev. Tudi če je bila ugotovitev Francoske republike, da je bil projekt medomrežne povezave Aquind najbolj negotov, posledica napake pri presoji, Komisija ni imela pristojnosti, da bi jo popravila, tako kot Splošno sodišče ni pristojno, da bi samo preučilo to vprašanje.

⁷ Zlasti člen 5(8) Uredbe št. 347/2013.

⁸ Na podlagi člena 3(3), drugi pododstavek, točka (a), Uredbe št. 347/2013 in Priloge III, del 2, točka 10, k tej uredbi.

⁹ Priloga III, del 2, točka 10, k Uredbi št. 347/2013.